

Arrest

nr. 125 167 van 3 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Namibische nationaliteit te zijn, op 13 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat Z. CHIHAOUI, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Namibische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Windhoek. U bent een etnische Herero en christen. U bent biseksueel (of lesbisch.) Toen u 23 was had u uw eerste seksuele ervaring met een man. U had gedurende 3 jaar een relatie met M. N. (...), van wie u op 13 april 2008 beviel van een zoon. Toen hij er vandoor ging met een andere vrouw, zette u de relatie met hem stop. Toen u 25 was had u voor het eerst een seksuele ervaring met een lesbische vrouw, J. K. (...). U vond het een erg positieve ervaring. Op 28 april 2009 begon u een relatie met Di. N. (...), een vrouw die u uit uw schooltijd nog kende en met wie u voordien een gewone vriendschapsband had gehad. Uw moeder, zussen en broer waren op de hoogte van jullie relatie. Uw vader, die pastor was, probeerde u reeds 8 of 9 jaar geleden te koppelen aan zijn neef, D. K. (...). U wilde geen relatie met de neef van uw

vader, maar anderhalf jaar geleden besloot u het toch te proberen. U en D. (...) woonden niet samen, maar jullie zagen elkaar bij hem of bij uw moeder thuis. U had op dat moment nog steeds een relatie met Di.(...). In die periode had u ook een kortstondige relatie met A. K. (...), van wie u op 30 oktober 2013 een zoon kreeg, K. K. (...). D. (...) misbruikte en discrimineerde u van bij het begin. U vertelde over dit misbruik aan uw moeder, maar niet aan uw vader, omdat in uw cultuur dergelijke zaken niet door een meisje met haar vader worden besproken. D. (...) vermoedde dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. In januari 2014 begon hij uw telefoon te controleren en sms-verkeer tussen Di.(...) en u te lezen. Tijdens dezelfde maand januari 2014 betrapte hij u en Di.(...) tijdens een vrijpartij in Di.(...)'s huis. Hij dwong u met hem mee te gaan naar zijn huis, maar u weigerde en hij bracht u uiteindelijk toch op uw vraag naar uw moeders huis. De volgende dag vroeg D. (...) u of u biseksueel was en u antwoordde bevestigend. Hij deed eerst of hij er begrip voor had. Op 4 februari 2014 (of 15 maart 2014) ging u met hem en uw 2 zoontjes op restaurant. U kwam er een vriendin tegen die u kwam groeten. D. (...) suggereerde dat u seks met haar wilde en vernederde u publiekelijk. U ontsnapte uit het restaurant en ging naar uw moeders huis. Dezelfde nacht kwam hij u daar opzoeken, maar u wilde niet met hem mee. U deed aangifte tegen hem wegens seksueel misbruik. U ging de volgende dag naar het huis van uw oom langs moederszijde in Khomasdal (Windhoek), omdat u bang was dat D. (...) – beïnvloed door een golf van passiemoorden in Namibië – u zou ombrengen. Omdat u zeker was dat u in België bescherming zou krijgen, vroeg u uw oom om u te helpen naar dat land te reizen. U verkreeg een visum voor Duitsland en reisde vanuit Windhoek via Johannesburg en Londen naar België. U werd op 7 april 2014 op de luchthaven van Zaventem tegengehouden door de Federale Politie wegens onduidelijk reismotief en 1 onvoldoende bestaansmiddelen. U vroeg op 7 april 2014 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van oorsprong verlaten te hebben omdat D. (...), uw mannelijke partner, die u werd opgedrongen door uw vader, u misbruikte en vernederde en de politie inschakelde omdat u biseksueel bent. U verklaarde bang te zijn dat D. (...) u – in de lijn van een golf van passionele moorden in Namibië – zou ombrengen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Vooreerst bent u er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u werkelijk door uw vader zou zijn gedwongen tot een huwelijk met D. K. (...), de neef van uw vader, noch dat de relatie die u met D. (...) had sinds anderhalf jaar er een was van vernedering en misbruik.

Zo verklaarde u dat uw vader 8 of 9 jaar geleden D. (...) voor het eerst aan u voorstelde als huwelijkskandidaat (gehoor CGVS, p. 9). Op de vraag hoe u hem zo lang kon afhouden, antwoordde u dat u zei dat u niet geïnteresseerd was in de man en dat u dan dacht ; laat mij het toch proberen (gehoor CGVS, p.9). Het is opmerkelijk dat u – die een relatie met de man al zo lang had weten te vermijden - anderhalf jaar geleden dan toch koos voor een relatie met hem. Toen u gevraagd werd waarom u uiteindelijk toch koos voor een relatie met D. (...), antwoordde u dat u dacht dat het misschien kon meevallen (gehoor CGVS, p. 9), hetgeen vreemd overkomt na een lange periode van weigering van uw kant. Gevraagd wat uw vader zou hebben gedaan indien u zou blijven weigeren [om met D. (...) te trouwen] antwoordde u dat hij u niets zou doen maar dat hij u niet meer zou respecteren (gehoor CGVS, p. 9). In het licht hiervan wekt het evenzeer verbazing dat u niet zonder meer aan uw vader kenbaar heeft gemaakt dat u niet van plan was om met D. (...) te trouwen. Tevens laat de vaststelling dat u - die in 2014 30 jaar wordt - na al die jaren nog steeds de wens van uw vader niet heeft ingewilligd om met zijn neef te trouwen, toe om het gedwongen karakter van dit door uw vader gewenste huwelijk te relativeren.

U verklaarde verder dat uw relatie met D. (...) slecht was omdat hij u misbruikte en vernederde en dat u nooit verliefd op hem was (gehoor CGVS, p. 9). Op de vraag of u uw vader, die aandrang op een huwelijk tussen u en D. (...), niet kon informeren over het feit dat D. (...) u misbruikte, antwoordde u enerzijds dat u dit niet kon zeggen tegen uw vader omdat het in uw cultuur niet kan om dergelijke zaken met een vader te bespreken, maar dat u het wel tegen uw moeder zei, die verondersteld werd het aan uw vader te zeggen. Anderzijds verklaarde u niet met uw vader over het misbruik te kunnen spreken omdat hij dat als een gebrek aan respect van uw kant zou aanvoelen (gehoor CGVS, p. 9). Hierbij kunnen enkele bedenkingen worden gemaakt. Vooreerst is het bijzonder opmerkelijk dat u respect voor uw cultuur en respect voor uw vader als verantwoording aanbrengt om hem niet te

informerend over de toch wel erg precare situatie van misbruik waarin u zich bevond. Uit uw andere verklaringen blijkt immers dat u verklaarde een lesbische relatie te hebben met Di.(...) tijdens de periode dat u een relatie had met D. (...) (gehoor CGVS, p. 15) en dat u in die periode ook nog een kortstondige relatie had met A. K. (...), van wie u in oktober 2013 een zoon kreeg (gehoor CGVS, p. 4). Het hebben van een lesbische relatie en van een kortstondige relatie met een andere man op het moment waarop u een relatie had met een door uw vader gekozen huwelijkskandidaat, D. (...), lijkt immers evenmin in de lijn te liggen van de voorschriften van uw cultuur, noch in overeenstemming te zijn met de wensen van uw vader. Het blijft dan ook onbegrijpelijk dat u gegronde redenen als misbruik en vernedering door uw partner nooit aan uw vader zou hebben willen bekendmaken in naam van uw respect voor hem en voor uw cultuur. Daarenboven rijzen ook twijfels over de geloofwaardigheid van uw verklaring dat uw moeder op de hoogte was van het misbruik van D. (...) en dat zij diegene was die uw vader hierover diende in te lichten (gehoor CGVS, p. 8-9). Op de vraag of uw moeder het tegen uw vader zei dat u misbruikt werd, antwoordde u 'Ik denk het niet' (gehoor CGVS, p. 8). Gevraagd of uw moeder wilde dat uw relatie met D. (...) bleef voortduren, antwoordde u dat ze niet meer van hem wilde weten toen u haar had verteld over het misbruik (gehoor CGVS, p. 9). Wanneer u daarop werd gevraagd of ze uw vader dan niet inlichtte, antwoordde u dat ze het wel had gezegd dat jullie een slechte relatie hadden, maar dat u dacht dat ze van het misbruik niets had gezegd (gehoor CGVS, p. 9). Indien u werkelijk misbruikt zou zijn geweest door D. (...) zou men toch verwachten dat u er bij uw moeder – die volgens uw verklaringen uw vader diende in te lichten over het misbruik (gehoor CGVS, p. 8) – sterk zou op aandringen om uw vader op de hoogte te brengen van de ware toedracht van de feiten. Uw verklaring dat u 'denkt' dat uw moeder over het misbruik niets zei tegen uw vader, wijst op weinig vastberadenheid en opvolging van uw kant om definitief komaf te maken met de relatie met D. (...), hetgeen toelaat om het abusief karakter van 2 deze relatie op zich te betwijfelen. Eveneens onthullend in dit verband is uw antwoord op de vraag van het CGVS hoe uw lesbische partner Di.(...) reageerde op het feit dat u een relatie had met D. (...); u zei letterlijk; ze zei enkel dat ik het moest accepteren dat mijn vader mij wilde laten trouwen; ze was niet jaloers of zo (gehoor CGVS, p. 16). In het licht van het beweerde permanente misbruik en de beweerde vernedering vanwege D. (...) is het bijzonder vreemd dat uw partner Di.(...) zonder meer zou hebben gezegd dat u zich in de beslissing van uw vader moest schikken. Dit roept andermaal vragen op bij de waarachtigheid van uw verklaringen over het misbruik door D. (...).

Uit dit alles blijkt dat het gedwongen en abusieve karakter van uw relatie met D. (...) in grote mate kan worden betwist.

Er kan verder geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u biseksueel (of lesbisch) geaard bent.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u niet echt zeker bent van uw bewering dat u biseksueel geaard bent.

U verklaarde aanvankelijk biseksueel te zijn (gehoor CGVS, p. 13). U gaf tijdens het gehoor door de DVZ (dd. 11 april 2014, pt. 15b) een vrouwelijke en een mannelijke partner op, met name N. Di.(...) en Don't go Kazohua, en ook bij het CGVS stelde u 2 partners te hebben, Di. N. (...) en D. K. (...) (gehoor CGVS, p. 3 en 4 en uw notities). Op de vraag wat u bedoelt met biseksueel zijn, antwoordt u 'Het is dat ik 2 partners heb' (gehoor CGVS, p. 13). Op de vraag sinds wanneer u zich aangetrokken voelt tot mannen, antwoordt u aanvankelijk 'Ik voel mij niet meer aangetrokken tot mannen'. Gevraagd of u nu dan lesbisch bent, antwoordt u dat u biseksueel bent omdat u een man nodig hebt omdat u niet lesbisch kan zijn in uw land (gehoor CGVS, p. 13). Op de vraag of u zich ooit aangetrokken hebt gevoeld tot mannen, antwoordde u 'Niet echt'. Toch niet sinds ik met meisjes begon te daten (gehoor CGVS, p. 13). Bijgevolg kunnen toch vragen worden gesteld bij uw bewering dat u momenteel biseksueel geaard bent. Later tijdens het gehoor verklaarde u dat u nooit verliefd kan worden op een man, maar wel op een vrouw (gehoor CGVS, p. 15). Nog later tijdens het gehoor, toen u gevraagd werd of u biseksueel of lesbisch geaard bent, antwoordt u 'Ik ben biseksueel op dit moment maar in mijn hart ben ik lesbisch.' Gevraagd waarom u dan zegt dat u biseksueel bent, antwoordt u 'Omdat ik in 2 relaties zit met een man en een vrouw'. Op de vraag of u [gezien het beweerde abusieve karakter ervan] vindt dat u nog altijd in een relatie zit met D. (...), antwoordde u dan weer ontkennend (gehoor CGVS, p. 17). Gevraagd of u zich aangetrokken voelt tot mannen, antwoordde u ontkennend en ook op de vraag of u denkt dat u zich in de toekomst zal aangetrokken voelen tot mannen, antwoordde u 'nee' (gehoor CGVS, p. 17). Op de vraag waarom u dan verklaart op dit moment biseksueel te zijn, antwoordde u 'Nee ik ben eigenlijk lesbisch; ik zeg dat ik biseksueel bent omdat ik een cover up nodig heb voor het feit dat ik lesbisch ben' (gehoor CGVS, p. 17). Op de vraag wat u hiermee bedoelt, antwoordde u 'Ik kan in mijn land niet zeggen dat ik lesbisch ben; daarom zeg ik dat ik biseksueel ben; dan denken mensen dat je normaal bent' (gehoor CGVS, p. 17-18). Hiermee lijkt u totaal voorbij te gaan aan het feit dat iemand die

zegt biseksueel te zijn evengoed haar lesbische geaardheid onthult als iemand die zegt lesbisch te zijn. In elk geval laten uw incoherente verklaringen of u al dan niet biseksueel of lesbisch bent, al bij voorbaat toe om uw andersgeaardheid te betwijfelen.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u volstrekt geen voeling hebt met de scene van LGBTI in Namibië en in buurland Zuid-Afrika, waar u dikwijls naartoe reisde, vermits u hier vrijwel niets over weet.

Op de vraag 'Ken je organisaties in Namibië die opkomen voor de rechten van homo's, lesbische vrouwen en biseksuelen?' antwoordde u 'Nee dat bestaat niet in ons land' (gehoor CGVS, p. 11). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat 'Out Right Namibia' (afgekort als 'ORN') een belangenorganisatie is voor de LGBTI-gemeenschap in Namibië, die werd opgericht in 2010 (zie informatie in het administratief dossier). U bleek deze organisatie echter niet te kennen wanneer de volledige naam (gehoor CGVS, p. 11) en de afkorting ORN (gehoor CGVS, p. 12) u door de protection officer werden voorgelegd. De naam 'Rainbow Project', een nationaal initiatief in Namibië ten voordele van de LGBTI-gemeenschap (zie informatie in het administratief dossier), bleek u evenmin bekend te zijn (gehoor CGVS, p. 11). De naam Linda Baumann, die directeur is van 'Out Right Namibia' en bovendien ook werkt voor het 'Rainbow Project' in Namibië (zie informatie in het administratief dossier), kende u ook niet (gehoor CGVS, p. 12). Het bestaan en de talrijke activiteiten van deze organisaties tonen in elk geval aan dat uw bewering dat dergelijke organisaties niet bestaan in uw land (cf. supra) niet strookt met de werkelijkheid.

Gevraagd of u prominente homo's of lesbiennes in Namibië kent, antwoordde u ontkennend, eraan toevoegend dat niemand dit openlijk durft te zeggen (gehoor CGVS p. 11). Nochtans blijkt in Namibië een Mr. Gay Namibia verkiezing plaats te vinden (zie informatie in het administratief dossier), maar u zei 3 enkel hiervan oppervlakkig gehoord te hebben en u niet verdiept te hebben in het bericht (gehoor CGVS, p. 12). De huidige en voormalige verkozen Mister Gay Namibia, met name Ricardo Amunjera en Wendelinus Hamutenya, waren u volstrekt onbekend (gehoor CGVS, p. 12 en zie informatie in het administratief dossier). Van de Gay Pride in Namibia heeft u nog nooit gehoord (gehoor CGVS, p. 12), hoewel die er nochtans plaatsvindt sinds 2009 (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer u de naam McHenry Venaani werd voorgelegd, bleek u te weten dat hij een politicus is en dat hij behoort tot de oppositiepartij DTA, maar wanneer u werd gevraagd of hij iets speciaals deed voor gays, bleek u dit niet te weten (gehoor CGVS, p. 12). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat McHenry Venaani openlijk de rechten van gays verdedigde in het publiek (zie informatie in het administratief dossier). Op de vraag of lesbische of homoseksuele koppels in Namibia kunnen samenwonen, antwoordde u ontkennend, eraan toevoegend 'tenzij je het niet publiek maakt' (gehoor CGVS, p. 24). Op de vraag of getrouwde lesbische of homoseksuele koppels in Namibië kunnen samenwonen, antwoordde u eveneens ontkennend (gehoor CGVS, p. 24). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat reeds in juni 1999 een rechter van het Hooggerechtshof een uitspraak deed waarbij een lesbisch Duits-Namibisch paar dezelfde rechten werden toegekend als een heteroseksueel koppel door het verblijf van de Duitse vrouw in Namibië als partner van de Namibische vrouw te verzekeren (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer de namen van de 2 vrouwen in kwestie – de Duitse Liz Frank en de Namibische Elizabeth Khaxas – u werden voorgelegd, bleek u deze echter niet te kennen (gehoor CGVS, p. 12). Dit is merkwaardig omdat beide vrouwen, maar vooral Elizabeth Khaxas bekendheid genieten en erg actief zijn in bewegingen die ijveren voor de rechten van vrouwen in Namibië (zie informatie in het administratief dossier). Daarnaast blijkt dat ook de reeds hoger vermelde Mister Gay Namibia, Ricardo Amunjera, in Zuid-Afrika is getrouwd met zijn Botswanaanse partner, en dat zij in Namibië wonen (zie informatie in het administratief dossier). Uw beweringen over een situatie in Namibië waar niemand openlijk durft te zeggen dat hij homo of lesbisch is (cf. supra) en waar het onmogelijk is voor lesbische en homo-koppels om samen te leven, stroken dan ook niet met deze informatie.

Ook is het erg merkwaardig dat u - wanneer u wordt gevraagd wat u weet met betrekking tot de situatie van homo's en lesbiennes in Zuid-Afrika - zegt dat u het niet weet en dat u denkt dat het ook problematisch is (gehoor CGVS, p. 23). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Zuid-Afrika een bijzonder progressieve koers vaart voor wat rechten van LGBTI in Afrika betreft en dat ook het huwelijk voor mensen van hetzelfde geslacht er werd gelegaliseerd (zie informatie in het administratief dossier). Dat u dat blijkbaar niet weet (gehoor CGVS, p. 23-24) is erg bedenkelijk, vooral omdat uit de veelvuldige stempels in het door u voorgelegde Namibisch paspoort en ook uit uw verklaringen blijkt dat u frequent naar Zuid-Afrika bent gereisd (gehoor CGVS, p. 6 en zie kopie van het paspoort in het administratief dossier).

Uw grote onwetendheid over de scene van LGBTI in Namibië en in Zuid-Afrika, waar u dikwijls naartoe bent gereisd, laat toe om te betwijfelen dat u werkelijk sinds 5 jaar als biseksuele (of lesbische) vrouw in Namibië door het leven gaat. Uw onwetendheid is bovendien des te opmerkelijker, omdat uit uw verklaringen blijkt dat u via Google opzoeken deed en uitdrukkelijk België zou hebben gekozen omdat het land u als biseksuele vrouw bescherming kon bieden (gehoor CGVS, p. 7), maar dat u over de situatie in eigen land en in buurland Zuid-Afrika nauwelijks iets weet over de rechten en vertegenwoordigers van de LGBTI.

Verder legde u ook incoherente en weinig overtuigende verklaringen af over uw lesbische partner Di(...).

Vooreerst is het merkwaardig dat u bij de DVZ als geboortedatum van Di(...) 13 april 1985 opgaf (gehoor DVZ, pt. 15b), daar waar u tijdens het gehoor door het CGVS 28 september 1985 opgaf als haar geboortedatum (gehoor CGVS, p. 18). Gevraagd naar gedenkwaardige gebeurtenissen die u tijdens uw relatie met Di(...) heeft gehad, antwoordde u 'We gingen naar een strand op haar geboortedag in 2012 september. We bleven er een week. Dat was zeer memorabel' (gehoor CGVS, p. 19). Gevraagd waarom het zo memorabel was, antwoordde u zonder meer 'Omdat het leuk was' (gehoor CGVS, p. 19). U voegde er nog aan toe dat jullie ook naar party's gingen en dat jullie daar vermaakten (gehoor CGVS, p. 19). U kon verder geen gedenkwaardige momenten meer met Di(...) reproduceren (gehoor CGVS, p. 19-20). Voor een stel dat gedurende 5 jaar een relatie zou hebben gehad, is hetgeen u aan gedenkwaardige gedeelde ervaringen aanhaalt echt wel ondermaats. Gevraagd of Di(...) een andere regelmatige liefdesrelatie met een vrouw had vooraleer u te ontmoeten, kon u niet met zekerheid antwoorden (gehoor CGVS, p. 21), terwijl dit toch zaken zijn die verondersteld worden in een 5 jaar durende relatie aan bod te zijn gekomen. U kon verder ook niet met zekerheid zeggen aan wie – buiten een aantal familieleden – Di(...) had verteld dat ze een relatie met u had (gehoor CGVS, p. 21). Dit is merkwaardig, omdat deze informatie toch belangrijk is om te weten voor wie jullie relatie moeten verbergen en voor wie niet. Het is verder ook vreemd dat u verklaarde dat uw mannelijke partner D. (...) u en Di(...) betrapten toen jullie seks hadden, omdat jullie de deur niet op slot deden (gehoor CGVS, p. 4 10 en 24), terwijl u tegelijk ook verklaarde dat het in Namibië voor 2 vrouwen verboden is om een relatie te hebben en dat ze je kunnen arresteren (gehoor CGVS, p. 22). Uw verklaring dat het onverwacht was dat er iemand kwam (gehoor CGVS, p. 10) is volstrekt niet afdoende als verantwoording voor deze onvoorzichtigheid. Gevraagd wat er van uw partner [Di(...)] geworden is na de feiten en of zij problemen had met uw mannelijke partner D. (...), antwoordde u dat u het niet weet (gehoor CGVS, p. 23). Op de vraag of u denkt dat ze ook gevaar loopt, antwoordde u dit niet te weten (gehoor CGVS, p. 23). Pas toen u erop gewezen werd dat D. (...) niet alleen u maar ook haar had betrap toen jullie seks hadden, antwoordde u dat zij in gevaar zou kunnen zijn (gehoor CGVS, p. 23). Het komt weinig doorleefd over dat u zich blijkbaar zo weinig vragen heeft gesteld over het lot van de vrouw met wie u beweerde gedurende 5 jaar een relatie te hebben gehad en dat u zich die vragen pas stelde wanneer de protection officer u expliciet wees op een mogelijk risico voor uw vriendin Di(...).

Tot slot legde u ook enkele bedenkelijke verklaringen af die in bijkomende mate toelaten uw biseksuele of lesbische geaardheid te betwijfelen.

Zo is het erg bevreemdend dat u verklaarde dat uw oom langs moederszijde (gehoor CGVS, p. 11) en uw moeder, uw zussen en uw broer (gehoor CGVS, p. 18) zonder uitzondering positief reageerden op uw onthulling dat u biseksueel (of lesbisch) geaard bent en dat ze reageerden dat het voor hen goed was als u dit zo wilde. Het is immers in een progressieve maatschappelijke context al niet evident om voor een andersgeaardheid uit te komen, laat staan in een maatschappij waarvan u zegt dat het niet toegestaan is en dat het tegen de wet is (gehoor CGVS, p. 22).

Voor wat de sanctionering betreft tegen personen van hetzelfde geslacht die een relatie hebben in Namibië, kon u geen enkele precisering geven. U stelde dat mensen van hetzelfde geslacht die een relatie hebben, kunnen aangegeven worden bij de autoriteiten, omdat het verboden is en ze je kunnen arresteren (gehoor CGVS, p. 22). Op de vraag wat er dan zou gebeuren, antwoordde u 'Ik weet niet wat er nadien gebeurt, maar het is niet toegestaan; het is tegen de wet'. Gevraagd wat u dan weet over de wet, antwoordde u enkel dat u weet dat het tegen de wet is maar dat u niet weet wat er in de wet staat (gehoor CGVS, p. 22-23). U weet evenmin hoelang iemand kan vastgehouden worden omwille van homoseksuele geaardheid (gehoor CGVS, p. 24).

Uit dit alles blijkt dat u uw biseksuele (of lesbische) geaardheid niet aannemelijk wist te maken.

Uit al het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u in een abusieve heteroseksuele relatie zat met een man die u door uw vader werd opgedrongen en dat u biseksueel (of lesbisch) geaard bent. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw partner D. (...) na uw betrapting met Di.(...) de politie zou hebben ingeschakeld en dat u vreest dat D. (...) u bij terugkeer naar Namibië zou vermoorden, in de lijn van een golf van passionele moorden in Namibië.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Namibië een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' volgens de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u voorgelegde documenten, met name een boarding pass; een reservatiebewijs van uw vliegtuigticket; een identiteitskaart van Namibië (nr. 840903 1015 6); een Namibisch paspoort (nr. 0400336); een kiezerskaart; een rijbewijs en een social security card, bewijzen uw identiteit en reisweg, waaraan hier niet wordt getwijfeld. De 2 door u voorgelegde artikels over passionele moorden in Namibië zijn van algemene aard en brengen geen informatie aan die hogervermelde bedenkingen zouden kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 1 A van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 3 van het EVRM, van artikel 4 van de richtlijn van 29 april 2004 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling.

Na een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast, de motiveringsplicht en het voordeel van de twijfel in asielzaken, voert verzoekster concreet aan dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar culturele achtergrond. Zij voert aan dat haar verklaringen op dit moment biseksueel te zijn maar dat ze in werkelijkheid lesbisch is, niet kan worden opgevat als een tegenstrijdigheid. Er werd onvoldoende rekening gehouden met de culturele redenen waarom zij een dekmantel nodig had om haar lesbische geaardheid te verbergen.

Zij voert nog aan dat de beoordeling dat verzoekster geen voeling heeft met de scene van LGTBI in Namibië steunt op een stereotiep verwachtingspatroon en geen rekening houdt met haar persoonlijke beleving hiervan. Zij benadrukt dat zij in haar land deel uitmaakt van een kwetsbare groep.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Verzoeksters asielrelaas wordt door de commissaris-generaal niet aannemelijk geacht. Vooreerst wordt geen geloof gehecht aan het gedwongen huwelijk met D.K., evenals het hieraan gelieerde relaas van vernedering en misbruik:

- zo verklaarde verzoekster dat haar vader 8 of 9 jaar geleden D. voor het eerst voorstelde als huwelijkskandidaat. Zij verklaarde dat zij hem zo lang kon afhouden omdat zij niet geïnteresseerd was in de man en uiteindelijk besloot het toch te proberen. Het is opmerkelijk dat verzoekster anderhalf jaar geleden alsnog koos voor een relatie met hem. Zij verklaarde dit door te stellen dat het misschien kon meevallen, hetgeen vreemd overkomt na haar lange periode van weigering. Gevraagd wat haar vader zou hebben gedaan indien zij bleef weigeren antwoordde zij dat hij niets zou doen maar dat hij haar niet meer zou respecteren. Het wekt dan ook verbazing dat verzoekster niet zonder meer aan haar vader kenbaar heeft gemaakt dat zij niet van plan was om met D. te trouwen. Tevens laat de vaststelling dat verzoekster - die in 2014 30 jaar wordt - na al die jaren nog steeds de wens van haar vader niet heeft ingewilligd om met zijn neef te trouwen, toe om het gedwongen karakter van dit door haar vader gewenste huwelijk te relativeren;
- verzoekster verklaarde dat haar relatie met D. slecht was omdat hij haar misbruikte en vernederde en dat zij nooit verliefd op hem was. Op de vraag of zij haar vader niet kon informeren van het misbruik, antwoordde zij dat zulke zaken in haar cultuur niet met een vader kunnen worden besproken, maar dat ze dit wel tegen haar moeder zei, die verondersteld werd het aan haar vader te zeggen. Daarnaast verklaarde zij dat haar vader dit als een gebrek aan respect zou aanvoelen. Het is opmerkelijk dat zij respect voor cultuur en respect voor haar vader als verantwoording aanbrengt om hem niet te informeren over de erg precarie situatie van misbruik waarin zij zich bevond. Uit haar andere verklaringen blijkt immers dat zij verklaarde dat zij een lesbische relatie had met Di. en in die periode ook nog een kortstondige relatie had met A. K., van wie zij in oktober 2013 van een zoon beviel. Het hebben van een lesbische relatie en van een kortstondige relatie met een andere man op het moment waarop zij een relatie had met een door haar vader gekozen huwelijkskandidaat, D., lijkt niet in de lijn te liggen van de voorschriften van haar cultuur, noch in overeenstemming te zijn met de wensen van haar vader. Het is dan ook onbegrijpelijk dat zij gegronde redenen als misbruik en vernedering door haar partner nooit aan haar vader wou bekendmaken uit respect voor hem en voor haar cultuur. Bovendien is de verklaring dat haar moeder op de hoogte was van het misbruik en zij diegene was die haar vader hierover diende in te lichten, twijfelachtig. Op de vraag of haar moeder tegen haar vader zei dat zij misbruikt werd, antwoordde verzoekster 'Ik denk het niet'. Gevraagd of haar moeder wilde dat de relatie met D. bleef voortduren, antwoordde ze dat ze niet meer van hem wilde weten nadat verzoekster

haar vertelde over het misbruik. Gevraagd of ze haar vader dan niet inlichtte, antwoordde verzoekster dat ze wel had gezegd dat zij een slechte relatie hadden, maar dat ze dacht dat ze van het misbruik niets had gezegd. Indien verzoekster werkelijk misbruikt werd door D. zou men toch verwachten dat zij bij haar moeder zou aandringen om haar vader op de hoogte te brengen van de ware toedracht van de feiten. De verklaring dat zij 'denkt' dat haar moeder over het misbruik niets zei tegen haar vader, wijst op weinig vastberadenheid en opvolging vanwege verzoekster om definitief komaf te maken met de relatie met D., hetgeen toelaat om het abusief karakter van deze relatie te betwijfelen. Op de vraag hoe haar lesbische partner Di. reageerde op het feit dat zij een relatie had met D., antwoordde verzoekster: *"ze zei enkel dat ik het moest accepteren dat mijn vader mij wilde laten trouwen; ze was niet jaloers of zo."* In het licht van het beweerde permanente misbruik en de beweerde vernedering vanwege D. is het bijzonder vreemd dat haar partner Di. zonder meer zou hebben gezegd dat zij zich in de beslissing van haar vader moest schikken. Dit roept andermaal vragen op bij de waarachtigheid van haar verklaringen over het misbruik door D.

2.2.4. Verder wordt geen geloof gehecht aan de bewering dat zij biseksueel of lesbisch zou zijn. Vooreerst blijkt dat verzoekster niet echt zeker is van haar bewering dat zij biseksueel geaard is; zij verklaarde aanvankelijk biseksueel te zijn, en een vrouwelijke en een mannelijke partner te hebben. Op de vraag wat zij bedoelt met biseksueel zijn, antwoordde zij *'Het is dat ik 2 partners heb'*. Op de vraag sinds wanneer zij zich aangetrokken voelt tot mannen, antwoordde zij aanvankelijk *'Ik voel mij niet meer aangetrokken tot mannen'*. Gevraagd of zij dan lesbisch is, antwoordde zij dat zij ook biseksueel is omdat zij een man nodig heeft omdat zij niet lesbisch kan zijn in haar land. Op de vraag of zij zich ooit aangetrokken heeft gevoeld tot mannen, antwoordde zij *'Niet echt. Toch niet sinds ik met meisjes begon te daten.'* Bijgevolg kunnen toch vragen worden gesteld bij de bewering dat zij momenteel biseksueel geaard is. Later verklaarde zij dat zij nooit verliefd kan worden op een man, maar wel op een vrouw. Nog gevraagd of zij biseksueel of lesbisch geaard is, antwoordt zij *'Ik ben biseksueel op dit moment maar in mijn hart ben ik lesbisch.'* Gevraagd waarom zij dan zegt dat zij biseksueel is, antwoordde zij *'Omdat ik in twee relaties zit met een man en een vrouw'*. Op de vraag of zij nog altijd in een relatie heeft met D., antwoordde zij dan weer ontkennend. Of zij zich aangetrokken voelt tot mannen, antwoordde zij ontkennend en ook op de vraag of zij denkt dat zij zich in de toekomst zal aangetrokken voelen tot mannen, antwoordde zij *'nee'*. Op de vraag waarom zij dan verklaart op dit moment biseksueel te zijn, antwoordde zij *'Nee ik ben eigenlijk lesbisch; ik zeg dat ik biseksueel bent omdat ik een cover up nodig heb voor het feit dat ik lesbisch ben'*. Op de vraag wat zij hiermee bedoelt, antwoordde zij *'Ik kan in mijn land niet zeggen dat ik lesbisch ben; daarom zeg ik dat ik biseksueel ben; dan denken mensen dat je normaal bent'*. Hiermee lijkt zij voorbij te gaan aan het feit dat iemand die zegt biseksueel te zijn evengoed haar lesbische geaardheid onthult als iemand die zegt lesbisch te zijn. In elk geval doen deze incoherente verklaringen over de vraag of zij al dan niet biseksueel of lesbisch is, twijfels rijzen met betrekking tot haar andersgeaardheid.

2.2.5. Daarnaast blijkt verzoekster nauwelijks iets te weten over de scene van LGBTI in Namibië en in buurland Zuid-Afrika, waar zij dikwijls naartoe reisde:

- op de vraag *'Ken je organisaties in Namibië die opkomen voor de rechten van homo's, lesbische vrouwen en biseksuelen ?'* antwoordde verzoekster dat dat in haar land niet bestaat. Nochtans blijkt uit informatie 'Out Right Namibia' (afgekort als 'ORN') een belangenorganisatie is voor de LGBTI-gemeenschap in Namibië, die werd opgericht in 2010. Verzoekster bleek deze organisatie echter niet te kennen wanneer de volledige naam en de afkorting ORN door de protection officer werden voorgelegd. De naam 'Rainbow Project', een nationaal initiatief in Namibië ten voordele van de LGBTI-gemeenschap, bleek haar evenmin bekend. De naam Linda Baumann, die directeur is van 'Out Right Namibia' en bovendien ook werkt voor het 'Rainbow Project' in Namibië, kende verzoekster evenmin. Het bestaan en de talrijke activiteiten van deze organisaties tonen in elk geval aan dat haar bewering dat dergelijke organisaties niet bestaan in haar land niet strookt met de werkelijkheid;
- op de vraag of zij prominente homo's of lesbiennes in Namibië kent, antwoordde verzoekster ontkennend, hieraan toevoegend dat niemand dit openlijk durft te zeggen. Nochtans blijkt in Namibië een Mr. Gay Namibia verkiezing plaats te vinden, maar zij verklaarde hier enkel oppervlakkig van gehoord te hebben en zich niet verdiept te hebben in het bericht. De huidige en voormalige verkozen Mister Gay Namibia, met name Ricardo Amunjera en Wendelinus Hamutenya, zijn haar volstrekt onbekend. Van de Gay Pride in Namibia heeft zij nog nooit gehoord, hoewel die er nochtans plaatsvindt sinds 2009. Wanneer haar de naam McHenry Venaani werd voorgelegd, weet zij dat hij een politicus is en dat hij behoort tot de oppositiepartij DTA, maar gevraagd of hij iets speciaals deed voor gays, bleek zij dit niet te weten. Nochtans blijkt uit informatie waarover het

CGVS beschikt dat McHenry Venaani openlijk de rechten van gays verdedigde in het publiek. Op de vraag of lesbische of homoseksuele koppels in Namibië kunnen samenwonen, antwoordde verzoekster ontkennend, eraan toevoegend *'tenzij je het niet publiek maakt'*. Op de vraag of getrouwde lesbische of homoseksuele koppels in Namibië kunnen samenwonen, antwoordde zij eveneens ontkennend. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat reeds in juni 1999 een rechter van het Hooggerechtshof een uitspraak deed waarbij een lesbisch Duits-Namibisch paar dezelfde rechten werden toegekend als een heteroseksueel koppel door het verblijf van de Duitse vrouw in Namibië als partner van de Namibische vrouw te verzekeren. Wanneer de namen van de 2 vrouwen in kwestie – de Duitse Liz Frank en de Namibische Elizabeth Khaxas – haar werden voorgelegd, bleek zij deze echter niet te kennen (gehoor CGVS, p. 12). Dit is merkwaardig omdat beide vrouwen, maar vooral Elizabeth Khaxas bekendheid genieten en erg actief zijn in bewegingen die ijveren voor de rechten van vrouwen in Namibië. Daarnaast blijkt dat ook de reeds hoger vermelde Mister Gay Namibia, Ricardo Amunjera, in Zuid-Afrika is getrouwd met zijn Botswanaanse partner, en dat zij in Namibië wonen. Haar beweringen over een situatie in Namibië waar niemand openlijk durft te zeggen dat hij homo of lesbisch is en waar het onmogelijk is voor lesbische en homo-koppels om samen te leven, stroken dan ook niet met deze informatie;

- ook over de situatie van homo's en lesbiennes in Zuid-Afrika denkt verzoekster dat het problematisch is. Uit informatie blijkt echter dat Zuid-Afrika een bijzonder progressieve koers vaart voor wat rechten van LGBTI in Afrika betreft en dat ook het huwelijk voor mensen van hetzelfde geslacht er werd gelegaliseerd. Dat zij dat blijkbaar niet weet is erg bedenkelijk, vooral omdat uit de veelvuldige stempels in haar Namibisch paspoort en ook uit haar verklaringen blijkt dat zij frequent naar Zuid-Afrika is gereisd;
- verzoeksters onwetendheid over de scene van LGBTI in Namibië en in Zuid-Afrika, waar zij dikwijls naartoe is gereisd, laat toe om te betwijfelen dat zij werkelijk sinds 5 jaar als biseksuele (of lesbische) vrouw in Namibië door het leven gaat. Deze onwetendheid is bovendien des te opmerkelijker, omdat uit haar verklaringen blijkt dat zij via Google opzoeken deed en uitdrukkelijk België zou hebben gekozen omdat het land haar als biseksuele vrouw bescherming kon bieden, maar dat zij over de situatie in eigen land en in buurland Zuid-Afrika nauwelijks iets weet over de rechten en vertegenwoordigers van de LGBTI.

2.2.6. Verder legde verzoekster incoherente en weinig overtuigende verklaringen af over haar lesbische partner Di.:

- voor DVZ gaf zij als geboortedatum van Di. 13 april 1985 op, daar waar zij voor het CGVS 28 september 1985 opgaf. Gevraagd naar gedenkwaardige gebeurtenissen van hun relatie antwoordde zij *'We gingen naar een strand op haar geboortedag in 2012 september. We bleven er een week. Dat was zeer memorabel'*. Gevraagd waarom het zo memorabel was, antwoordde zij zonder meer *'Omdat het leuk was'*. Zij voegde er aan toe dat zij naar party's gingen en zich daar vermaakten. Zij kon verder geen gedenkwaardige momenten meer met Di. reproduceren. Voor iemand die 5 jaar een relatie zou hebben gehad, is hetgeen zij aan gedenkwaardige gedeelde ervaringen aanhaalt erg weinig. Gevraagd of Di. een andere regelmatige liefdesrelatie met een vrouw had vooraleer verzoekster te ontmoeten, kon zij niet met zekerheid antwoorden, terwijl dit toch zaken zijn die verondersteld worden in een 5 jaar durende relatie aan bod te zijn gekomen. Zij kon verder ook niet met zekerheid zeggen aan wie – buiten een aantal familieleden – Di. had verteld dat ze een relatie met verzoekster had. Dit is merkwaardig, omdat deze informatie belangrijk is om te weten voor wie zij hun relatie moeten verbergen en voor wie niet. Het is verder ook vreemd dat zij verklaarde dat haar mannelijke partner D. verzoekster en Di. betrapten toen ze seks hadden, omdat ze de deur niet op slot deden, terwijl ze tegelijk ook verklaarde dat het in Namibië voor 2 vrouwen verboden is om een relatie te hebben en dat ze je kunnen arresteren. Haar verklaring dat het onverwacht was dat er iemand kwam, wordt niet afdoende geacht voor deze onvoorzichtigheid. Gevraagd wat er van haar partner Di. geworden is na de feiten en of zij problemen had met D., antwoordde zij dat zij het niet weet. Of Di. gevaar loopt, wist verzoekster evenmin. Pas toen ze erop gewezen werd dat D. niet alleen verzoekster maar ook Di. had betrappt toen zij seks hadden, antwoordde zij dat zij in gevaar zou kunnen zijn. Het komt weinig doorleefd over dat zij zich blijkbaar geen vragen heeft gesteld over het lot van de vrouw met wie zij beweerde gedurende 5 jaar een relatie te hebben gehad en dat zij zich die vragen pas stelde wanneer de protection officer haar expliciet wees op een mogelijk risico voor haar vriendin Di.

2.2.7. Verder waren er nog enkele bedenkelijke verklaringen die nog verder twijfel doen rijzen over haar biseksuele of lesbische geaardheid:

- het is bevreemdend dat zij verklaarde dat haar oom langs moederszijde en haar moeder, zussen en broer zonder uitzondering positief reageerden op haar onthulling dat zij biseksueel (of lesbisch) geaard is en dat ze reageerden dat het voor hen goed was als zij dit zo wilde. Het is immers in een progressieve maatschappelijke context al niet evident om voor een andersgeaardheid uit te komen, laat staan in een maatschappij waarvan zij zegt dat het niet toegestaan is en dat het tegen de wet is;
- met betrekking tot de sanctionering van personen van hetzelfde geslacht die een relatie hebben in Namibië, kon zij geen enkele precisering geven. Zij stelde dat mensen van hetzelfde geslacht die een relatie hebben, kunnen aangegeven worden bij de autoriteiten, omdat het verboden is en ze ze kunnen arresteren. Op de vraag wat er dan zou gebeuren, antwoordde zij *'Ik weet niet wat er nadien gebeurt, maar het is niet toegestaan; het is tegen de wet'*. Gevraagd wat zij dan weet over de wet, antwoordde zij enkel te weten dat het tegen de wet is maar dat zij niet weet wat er in de wet staat. Zij weet evenmin hoelang iemand kan vastgehouden worden omwille van homoseksuele geaardheid.

2.2.8. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in het eerste onderdeel beperkt tot het herhalen van haar asielmotieven. Het standpunt dat erg licht over de redenen van haar relaas gemotiveerd wordt, kan niet worden bijgetreden. Ook laat zij na concreet te duiden op welke wijze mogelijke cultuurverschillen of een al te westerse denkwijze zou hebben geleid tot een foutieve beoordeling van haar relaas. Zo is de Raad van oordeel dat verzoekster, die de door haar vader voorgestelde huwelijkskandidaat acht of negen jaar heeft weten af te houden en die thans 30 jaar wordt, inderdaad niet aannemelijk maakt dat zij gedwongen zou zijn tot een huwelijk.

Waar verzoekster aanvoert dat haar respect voor haar vader en haar cultuur haar ervan weerhield om zich bij haar te beklagen over het abusieve gedrag van D., stelt de Raad vast dat deze voorgehouden gehoorzame en volgzame houding, moeilijk verenigbaar is met het feit dat zij tijdens haar relatie met D., een andere, lesbische relatie op nahield, evenals een kortstondige relatie met een andere man, met wie ze een kind kreeg.

Ook met betrekking tot de tussenkomst van haar moeder, verklaarde verzoekster dat zij dacht dat haar moeder over het misbruik niets zei aan haar vader; hieruit blijkt weinig vastberadenheid en opvolging vanwege verzoekster om zich te bevrijden van de relatie met D., hetgeen twijfels doet rijzen omtrent het beweerde abusief karakter van deze relatie. Ook het feit dat verzoeksters lesbische partner Di. gelaten reageerde en zei dat verzoekster de relatie met D. moest accepteren roept vragen op bij de waarachtigheid van haar verklaringen over het misbruik door D.

Waar verzoekster aanvoert dat haar verklaringen inzake haar biseksualiteit geenszins tegenstrijdig zijn met het feit dat zij lesbisch zou zijn, dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekster naast haar beweerde gedwongen relatie met D., nog een kortstondige relatie had met een andere man waar zij een kind mee had; aldus zijn haar verklaringen dat zij zich niet tot mannen aangetrokken voelde, en dat haar haar biseksualiteit slechts een dekmantel voor haar lesbische geaardheid was, strijdig met haar gedragingen. Eveneens blijft de vaststelling staan dat niet kan worden ingezien hoe verzoekster, door in haar land voor te houden dat zij biseksueel is, haar lesbische geaardheid zou kunnen verbergen.

Waar verzoekster aanvoert dat haar gebrek aan kennis over organisaties die opkomen voor de rechten van homo's, lesbische vrouwen en biseksuelen, de LGBTI-scene of prominente homo's, niet pertinent is en los staat van haar persoonlijke beleving van haar geaardheid, stelt de Raad vast dat verzoekster verklaarde naar België te zijn gekomen nadat zij na opzoeken op het internet had gelezen dat België een tolerant land was voor homo's. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekster pas asiel aanvraagde nadat ze werd tegengehouden aan de grens wegens een onduidelijk reisdoel, wat haar verklaring doelbewust naar België te zijn gereisd, in het gedrang brengt. Daarnaast geeft ze met deze verklaring aan wel degelijk bewust te zijn geweest van haar andersgeaardheid, de hieraan gekoppelde problematiek in haar land en dat zij zich heeft geïnformeerd over de beschermingsmogelijkheden. De Raad acht dan ook het feit dat zij de belangenorganisaties voor homo's in haar land niet kent, pertinent. Zo kende zij -onder meer- niet de belangenorganisatie 'Out Right Namibia' (afgekort als 'ORN') en 'Rainbow Project', een nationaal initiatief in Namibië ten voordele van de LGBTI-gemeenschap. Niet alleen verklaarde ze van deze organisaties nog nooit te hebben gehoord, ze verklaarde ook dat dergelijke organisaties in haar land niet bestaan. Hetzelfde kan worden vastgesteld ten aanzien van prominente homo's of lesbiennes in Namibië, meer zelfs, verzoekster verklaarde dat niemand dit openlijk durft te zeggen. Verzoekster beperkt zich aldus tot beweringen, doch weerlegt daarmee geenszins de pertinentie van deze motivering. Evenmin weerlegt verzoekster het motief dat, hoewel uit haar paspoort blijkt dat zij vaak naar Zuid-Afrika is gereisd, zij geenszins op de hoogte is van de situatie van homo's en lesbiennes daar, wel integendeel. Gelet op het feit dat verzoekster voorgeeft sedert 5 jaar als biseksuele of lesbische vrouw in Namibië te hebben geleefd, precies hierom doelbewust naar België te zijn gereisd om er internationale bescherming te vragen, kan worden

verwacht dat zij over kennis beschikt met betrekking tot haar situatie in haar land, of in buurland Zuid-Afrika, waar zij vaak naar toe is gereisd en dat een progressief beleid voert ten aanzien van homo's en lesbiennes.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekster geenszins de motieven betwist waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster er niet in slaagt doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot haar relatie met Di. Het betreft hier nochtans, zoals verzoekster aanvoert, haar subjectieve en persoonlijke beleving van haar andersgeaardheid.

Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt in vluchtelingrechtelijke zin, noch elementen aanbrengt die wijzen op een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. VERHAERT